

перепідготовки, а також після звільнення зі строкової військової служби, або альтернативної (невійськової) служби. Держава гарантує працездатній молоді рівне з іншими громадянами право на працю [5].

Отже, для вирішення проблем працевлаштування молоді необхідно вжити заходів щодо поліпшення діяльності державних органів у напрямках забезпечення зайнятості молоді, розробити та впровадити механізми фінансової та іншої підтримки підприємств, установ, організації, які створюють нові робочі місця. Більше уваги необхідно приділяти організації процесу працевлаштування молоді на рівні навчальних закладів, органів місцевого самоврядування.

ЛІТЕРАТУРА

1. Основні напрямки розвитку на 2013 і 2014 роки // Державна програма економічного і соціального розвитку України на 2012 рік та основні напрями розвитку на 2013 і 2014 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.rv.gov.ua/sitenew/goschansk/ua/publication/content/10566.htm>
2. Пілігрим А.С. Правові проблеми працевлаштування молоді: / А.С. Пілігрим,
3. Е.В. Красовська // [Електронний документ] Режим доступу: http://www.rusnauka.com/11_EISN_2011/Pravo/4_82774.doc.htm
4. [Електронний документ] Режим доступу: http://asconf.com/rus/archive_view/634
5. Закон України “ Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні ” <http://dsmsu.gov.ua/index/ua/material/4>

Григорій Лазнік,

студент 5 курсу

гуманітарно-економічного факультету

Науковий керівник: **М. П. Гриценко**

к. екон. н., доцент (БДПУ)

ФІНАНСОВИЙ РИНОК УКРАЇНИ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Фінансовий ринок – це саморегулююча система ринків, де концентрується попит і пропозиція на різні фінансові активи та послуги, що пов'язані з придбанням активів; це сфера економічних відносин між суб'єктами ринку в процесі формування та реалізації попиту і пропозиції фінансових активів.

Світовий фінансовий ринок – це частина ринку позичкових капіталів, де переважно здійснюється емісія, купівля-продаж цінних паперів, у тому числі в євровалютах, і включає світовий грошовий ринок, світовий ринок капіталів і світовий фінансовий ринок.

Глобалізація – це новий етап світового розвитку суспільства на всіх його рівнях. В економічній сфері вона являє собою взаємозалежність різних секторів світової економіки. В перспективі глобалізація веде до подолання наднаціональних кордонів і формування єдиної всесвітньої ринкової економіки, що і обумовлює актуальність даної теми.

Мета глобалізації – рух до більш відкритого та інтегрованого світу. [1, с. 10-11]

Глобалізаційні процеси в сфері фінансів проявляються у формі динамічного розвитку міжнародної фінансової інтеграції, лібералізації фінансових ринків, збільшенні міжнародних потоків капіталу, розширенні спектру валютних і фінансових операцій, поглибленні міжнародної конкуренції, трансграничного характеру діяльності міжнародних банків. Ці процеси справляють вплив на розвиток національних фінансових ринків, які стають взаємозалежними та корельованими із розвитком міжнародної фінансової системи,. [2]

Фінансовий ринок складна і неоднозначна економічна категорія, що має складну структуру. Інфраструктура фінансового ринку забезпечує переливання і розповсюдження матеріальних і фінансових ресурсів між виробниками і споживачами. [4]

Україна на міжнародному фінансовому ринку є переважно реципієнтом, що приймає прямі іноземні інвестиції, отримує кредити міжнародних фінансово-кредитних організацій та іноземні приватні кредити, залучає позичкові кошти на ринку єврооблігацій та АДР (американські депозитарні розписки).

Фінансова глобалізація створює для України не тільки позитивні ефекти та нові потенційні можливості, а й негативні ефекти та проблеми. Вони в основному пов'язані із зростанням загрози фінансових криз та нестабільності, можливої втечі капіталу, обмеженими можливостями національних агентів щодо конкурування на глобальних ринках капіталів та на внутрішньому ринку, нерівними умовами роботи на національних ринках капіталу.

Щодо конкретно фінансового ринку, то він знаходиться у стані постійного розвитку, зазнає значних змін під впливом процесів глобалізації, які, з одного боку, прискорюють його розвиток, а з іншого – породжують нові суперечності. Унаслідок таких суперечностей у глобальному та оточенні зростає роль державних регуляторів, які здатні оцінювати природу поведінки при відносинах з іншими країнами.

Розвиток фінансового ринку в умовах глобалізації підвищує вимоги до регулятивної ролі держави. Україна ще недостатньо інтегрована в світову фінансову систему і не використовує всю можливу користь цього процесу, з іншого боку – має перспективи для того, щоб з допомогою регулятивних механізмів мінімізувати негативні наслідки фінансової глобалізації. Це вимагає зростання ролі держави в забезпеченні стійкості, стабільності та керованості вітчизняної фінансової системи, укріплення конкурентоздатності національних фінансових структур.

Для укріплення національної конкурентоздатності в умовах фінансової глобалізації необхідно насамперед збільшити фінансову потужність та професіоналізм національних агентів. Потрібне якомога краще сприяння процесам концентрації та централізації національних фінансово-кредитних інститутів. А також поширити сучасні організаційні та партнерські форми інтеграції, які сприятимуть запровадженню міжнародних стандартів фінансового менеджменту з метою підвищення ефективності управління фінансовими ризиками.

Висновок. Одне з основних завдань держави за умов фінансової глобалізації – ефективне використання переваг від інтеграції до глобального фінансового ринку та одночасне обмеження наслідків такої інтеграції. Для цього потрібний не тільки ґрунтовний аналіз процесів на глобальному фінансовому ринку, а й ефективне прогнозування тенденцій подальшого функціонування цього ринку та його впливу на національні фінансові ринки.

Також можна стверджувати, що проблема ролі та місця України в світі залежатиме від ефективності здійснення економічних реформ в країні. Для того, щоб вплив глобалізації на економіку України полягав не тільки у збільшенні рівня фінансової нестабільності, але і в отриманні державою всіх переваг, притаманних глобалізаційним процесам, держава має створити сприятливі умови для повномасштабної інтеграції всіх сегментів вітчизняної економіки до світового економічного простору.

ЛІТЕРАТУРА

1. Самофалов В. Глобалізація видів ТНК. – Дзеркало тижня – 2003 – №31.
2. Офіційний сайт «Bank for international settlements» (www.bis.org)
3. Стукало Н.В. Глобалізація та розвиток фінансової системи України: монографія – Д.: Видавництво «Інновація» – 2006.

Луїза Ледовська,
студентка 3 курсу
гуманітарно-економічного факультету
Наук. керівник: **О.В. Задворна,**
старший викладач (БДПУ)

ХАРАКТЕРИСТИКА ЯКОСТІ ТРУДОВОГО ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Перед суспільством і державою стоїть важливе завдання вдосконалення соціально-трудових відносин, яка в значній мірі може бути вирішена за допомогою вироблення стратегії і тактики підвищення якості трудового життя. Вироблення рекомендацій щодо вирішення проблем в сфері соціально-трудових відносин на основі підвищення якості трудового життя є можливим тільки за умови застосування обґрунтованих методологічних підходів до дослідження якості трудового життя, перш за все, з позицій його всебічної оцінки.

Теоретичні основи визначення категорій «якість життя» і «якість трудового життя» були закладені в роботах відомих зарубіжних вчених М. Вебера, Ф. Герцберга, Дж. Гелбрейта, Е. Дюркгейма, Д. Макгрегора, Д. Макклелланда, А. Маслоу, Е. Мейо. Дослідженню якості трудового життя, а також основних умов, що забезпечують якість трудового життя, присвятили свої роботи вчені: В.Ф. Дружиніна, А.Г. Здравомислов, Є.П. Ильін, Л.Л. Калачов, В.И. Ковалев, В.Я. Ядов і т.д.

Метою даного дослідження є аналіз якості трудового життя населення в Україні. В процесі дослідження було застосовано методи аналізу та синтезу,